

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 13 stemte for, 116 imod; 9 stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forhandling om redegørelse nr. R 6:

Udenrigsministerens redegørelse af 10. februar 1983 om regeringens bistandspolitik.

(Anmeldt 10/2 83. Redegørelsen givet 10/2 83. Meddelelse om forhandling 10/2 83).

Forhandling

Helle Degn (S):

Socialdemokratiet er positivt overrasket over udenrigsministerens skriftlige redegørelse til folketinget om dansk udviklingsbistand. Regeringen har i betydeligt omfang ændret signaler, ikke mindst i forhold til de ...

Formanden:

Må vi bede om ro i salen.

Helle Degn (S):

... udtalelser om markante ændringer i bistandspolitikken, regeringen tidligere har fremsat. Vi opfatter redegørelsen som en markant tilnærmelse til den af socialdemokratiet førte bistandspolitik. Vi finder åbenbart ligesom regeringen, at med den økonomiske ustabilitet i verden omkring os vil udviklingssamarbejdet blive vanskeligere i de kommende år. Derfor anser vi det for særlig vigtigt med en bred politisk opbakning også her i tinget bag vores bistandspolitik.

Udviklingsbistanden er et af de få områder inden for Nord-Syd-dialogen, hvor vi uafhængigt af andre lande i praksis kan vise vores solidaritet med den tredje verden. Det er derfor glædeligt, at regeringen i redegørelsen bekræfter Danmarks tilslutning til den i FN vedtagne 1 pct.-målsætning for udviklingsbistandens omfang.

Jeg vil understrege, at dette efter vores opfattelse hverken kan eller bør bruges som undskyldning for at undlade at støtte udvik-

lingslandenes helt berettigede krav om ændringer i den nuværende økonomiske verdensorden.

Efter at det bistandspolitiske udvalg har sluttet sit arbejde, har vi forstået, at regeringen er enig med socialdemokratiet i, at den nuværende formålsparagraf i lov om internationalt udviklingsamarbejde bør fastholdes. Det er samtidig afgørende for os at få slået fast, at udviklingsbistanden skal sigte mod en varig forbedring af de fattige befolkningsgruppers økonomiske, sociale og politiske vilkår og fortrinsvis gå til de fattige lande. På dette punkt er udenrigsministerens redegørelse desværre ikke videre klar. Det gælder ikke mindst i forbindelse med overvejelserne om, hvilke områder bistanden skal gå til i de kommende år.

Socialdemokratiet er ikke uenig i, at udviklingslandene har behov for bistand til øget produktion, men det er for os ikke lige meget, hvilken produktion vi støtter. Det må kræves, at vi kun yder bistand til produktion, som direkte eller indirekte sigter på at komme de fattige befolkningsgrupper til gode og fremme deres indkomstmuligheder. Det skal også fremhæves, at bistand til sådanne produktionsorienterede aktiviteter som fremhævet i redegørelsen ikke bør afløse, men snarere supplere den danske indsats inden for de sociale sektorer.

Heller ikke når det gælder den danske bistands fordeling mellem multilateral og bilateral bistand, er redegørelsen krystalklar. Jeg vil i hvert fald gerne spørge udenrigsministeren, hvad regeringen mener med, at den på kortere sigt ikke forudser noget brud med den hidtidige fordeling. Lad mig understrege, at socialdemokratiet lægger afgørende vægt på, at den nuværende princip om en nogenlunde ligelig fordeling mellem multi- og bilateral bistand fastholdes.

Udenrigsministerens redegørelse indeholder flere positive bemærkninger om FN's udviklingsprogram, UNDP, og understreger betydningen af, at programmets centrale funktioner fastholdes, men alligevel lægger regeringen op til, at det danske UNDP-bidrag fortsat skal være fastfrosset.

Da den socialdemokratiske regering i 1979 fastfros det danske UNDP-bidrag, var det som nævnt i redegørelsen ud fra et ønske om at opnå en mere rimelig byrdefordeling mellem giverlandene. Det er rent faktisk opnået